

Revista

Tinerimei Române

ABONAMENT ANUAL:

Pe un an..... Lei 180
Pe un jumătate an..... Lei 100.
Autorități și instituțiuni..... Lei 500
In streinătate dublu.

ANUNȚURI DUPĂ TARIF SE PRIMESC
LA ADMINISTRAȚIA ZIARULUI
CLUJ, STRADA REGINA MARIA No. 36

REDAȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA:
Cluj, Strada Regina Maria Nr. 36. — Telefon: 7-69

Infrângerea satrapiei liberale.

Tocmai când șleahia liberalo-averescă se agita stereotip pe tema popularității guvernului Maniu, alegerile județene au căzut ca o aspră sentință, dând ea totdeauna câștig de cauză partidului național-țărănesc și condamnând inapelabil celelalte partide cari au tupeul de a vorbi în numele țării.

Succesul zdrobitor al guvernului atât în Vechiul-Regat cât mai ales în Ardeal a împrăștiat orice indoială în credința nației față de actualul regim, născut din durerile și vrerile colectivității românești, dornică de propășire și liniște.

N'a fost un succes de rând, biruința partidului național-țărănesc în aceste alegeri județene, căci izbânda a fost în primul rând a țării împotriva odioasei satrapii liberale, care a terorizat-o în ultima decadă.

E adevărat că prin alegerile parlamentare din 12 Decembrie 1918 această satrapie și-a rupt colții și și-a zăpăcit capul; dar dislocată la centru ea s'a înclăștat cu toate ventuzele în restul țării, tiranizând și desvlușind orice viață locală, provincială, județeană, comunală.

Abia prin alegerile județene și ca mână prin alegerile comunale satrapia liberală va fi iremediabil înfrântă și scoasă din viața noastră publică. Abia după distrugerea ei definitivă își va putea sparge drumul vizibil era nouă pe care am așteptat-o de atâta vreme și cu atâta sete...

Dictatura neagră, camarila, abuzul, ilegalitatea și toate corolarele obiecte ale tiraniei liberale își trăiește ultimele clipe.

Am constatat acest lucru la fața locului în chiar ziua alegerilor județene.

La Almașu — o secție de votare din județul Cluj, național-țărănistă până la fanatism, vales vrednicului preot Petru — un judecător a fost în stare să dea ordin soldaților ca să nu permită intrarea alegătorilor în comună.

Apropiindu-mă de un grup de țărani i-am întrebat de ce sunt neliniștiți? Și mi-au răspuns: „Cum să nu fim, dacă ne opresc și acum...”

Se'nțelege am intervenit imediat, și lucrurile au mers toată ziua în cea mai perfectă ordine și liniște.

Iată dar de ce natură sunt alarmantele „terorizări” pe care le semnaleză nerușinat ziarul opoziționist — când și micile opreliști și conflicte n'au fost provocate de oamenii actualului regim ci chiar invers.

Oricine a vizitat în ziua de 5 Februarie secțiile de votare a văzut că jandarul a dispărut cu desăvârșire din arena electorală, că bătaia nu mai formează mijloc de convingere, că bațul a încetat de a fi armă de corupție.

Alegătorii au mers la secțiile de votare cu aceeași voie bună de totdeauna, punând votul pe roată, semnul legalității și al democrației reale.

Pretutindeni listele partidului național-țărănesc au obținut majorități zdrobitoare.

Astfel țara pe lângă zdrobirea satrapiei liberale a ratificat implicit și acti-

vitatea de până acum a guvernului, dându-i nelimitat mandat de a merge pe acelaș drum de refacere și preamărire a neamului.

BAZIL GRUIA.

INVINGEREA.

Alegătorii au vorbit!

Țara și-a spus cuvântul din nou! Din voturile exprimate 82% din Ardeal și Banat și 68% din Oltenia, Muntenia și Moldova, iar pe țara întregă 77%, au întărit din nou, prin încrederea lor, guvernul d-lui Iuliu Maniu.

Toate minciunile, toți banii, toată beutura alcoolică și de vorbă goală a liberalilor nu a putut schimba situația. Doar câțiva oameni slabi s'au lăsat înșelați de lupii îmbrăcați în piele de miel, și au rățăcit. Va trece vremea, și îi vom vedea și pe ei reveniți la calea cea bună. Pentru că până acuma guvernul a trebuit să apeleze și la jertfa credincioșilor săi, dar în curând va putea să renunțe la jertfe, fiindcă situația financiară se va îndrepta vizibil.

Cuminenția alegătorilor români nu s'a lăsat zăpăcită. Și putem afirma că în județele unde deputații și-au făcut datoria, interesându-se de năcazurile alegătorilor și luminând poporul despre acțiunea întunecoasă „de luminare” a partidului liberal, acolo popularitatea a rămas neștirbită. De aceea alegerile sunt și un bun indiciu despre hărnicia unor parlamentari și indică conducerii partidului locurile unde activitatea trebuie intensificată. O bine organizată acțiune, cu directive și control dela centru pot produce rezultatele dorite în timp scurt.

Tineretul este gata și pe viitor să aducă toate jertfele, care s'ar cere pentru cimentarea victoriei repetate. Fiindcă trebuie luate, necondiționat, măsurile pentru „apărarea victoriei”, cum o spunea prietenul Martalogu.

Fără acele măsuri: *accelerarea administrației, intensificarea activității parlamentarilor la sate și mai presus de toate: menajarea intereselor legale ale partidului*, rendementul muncii colective nu va atinge capacitatea pe care trebuie să o ajungă, spre binele țării și al partidului.

Alegerile ne-au indicat calea de urmat, să acționăm repede! Victoria trebuie stabilizată! Să nu pierdem vremea!

V. V. TILIA.

Ardealul neclintit.

Intotdeauna Ardealul a fost însuflețit de poruncile mari ale istoriei, de cea mai curată iubire de neam și țară. Sub stăpânirea maghiară Ardealul a făcut zid în jurul frunțășilor partidului național, apărând cu îndârjire patrimoniul scump al limbii și al libertății pentru care martirii săi au suferit umezeala închisorilor dela Vacz, Seghedin și alte bastilii ale tiraniei de ieri.

După Unirea tuturor românilor Ardealul a rămas credincios vechilor lui conducători, la cari s'au unit frunțășii politici ai vechiului Regat, dând naștere partidului național-țărănesc.

Un deceniu întreg Ardealul a fost alături de acest partid — luptând cu dărujenie împotriva nelegiuirilor și nenorocirilor aduse țării de către partidul li-

beral.

În 1928 s'a săvârșit minunea așteptată și partidul național-țărănesc a fost chemat la guvern.

În alegerile libere din 12 Decembrie 1928 Ardealul dat partidului național-țărănesc 736.957 voturi, adică 73,33%, iar în recentele alegeri județene 721.123 voturi, adică 72,87%.

Creșterea aparentă a voturilor liberale se datorește faptului că toate partidele opoziționiste (averescani, lupiști, liberali) au votat lista liberală.

Ardealul n'a putut fi cătuși de puțin zdruncinat în vechea lui credință față de partidul național-țărănesc și față de steagul pe care e scris numele iubit: Iuliu Maniu.

Ne-am lămurit.

De Alexandru Horga.

Imi închipui, cu ce vehemență trebuie să ciocotească în sufletul liberalilor ura contra vremii, care nu se lasă stăpânită de oameni. De fapt până mai ieri liberalii prin cinismul lor păreau a răsturna chiar și adevărul dictonului: „Tales summus, qualia tempora”. Dar iată că vremea și împrejurările create prin mersul ei năpraznic spre a crea noi și noi curente de perfecționare și eliminare a metodelor dovedite ca inapte întru protejarea progresului spre culmile ascensiunii, i-a înfrânt și pe liberali, acești cerbicioși sfidători cu puterile de metamorfozare. Capitulați deci în fața atotputerniciei cutropitoare a vremii, iată-i Prâslii cei voinici, cei mai umili supuși ai curentului dictat de vreme.

Da. Numai imperativul categoric al vremii și al împrejurărilor create de ea a putut forța pe liberali să descalece din tronul lor de fildeș și să coboare între noi pentru a ne întreba de sănătate.

Și oare la această fariseică întrebare a liberalilor poate fi răspunsul nostru altul decât un apatic: mersi bine.

Dacă până în prezent noi nu am existat pentru conglomeratul trepidușilor liberali, decât ca o entitate numerică, aptă pentru exercițiul celor patru operațiuni aritmetice, cu ocazia alegerilor nu am existat decât ca o masă de manevră pentru satisfacerea capriciilor lor sadice desigur, că nici noi nu putem lua act despre existența și ființa lor azi, când ne solicită acte doveditoare a existenței și ființei lor.

De fapt țara cu ocazia recentelor alegeri a și refuzat categoric, ca prin votul ei să consacre existența și ființa viabilă a celui organism putred și mucegăit, a vesperului de fermenți și microbi cu fectanți ai vieții noastre publice, strecurat în opinia publică sub denumirea de partid liberal. Acest refuz categoric al țării față de partidul liberal se prezintă ca rezultatul direct al propagandei de luminare a maseilor, propagandă întreprinsă cu atâta zel și abnegație de către servii logofătului Vintilă. De fapt rezultatul alegerilor este cea mai puternică dovadă a împrejurării, că masele în adevăr au fost și sunt luminate. Deci rezultatul alegerilor se prezintă ca manifestarea conștie, bine cumpănită și chibzuită a unei conștiințe cetățenești pătrunsă de cea perspicacitate și maturitate politică, care indică cheazășia escluderii surprizelor în materie politică pentru viitor, iar pentru prezent garantează soliditatea și stabilitatea actualului regim, pentru a-și putea îndeplini misiunea prin realizarea ad literam a programului său.

Glasul țării a fost respicat și autoritar. Să se conformeze deci pigmeii acestui glas al țării. Să-și modereze temperamentele, să-și reducă poftele după putere, dar mai vărtos să înceteze cu provocațiunile și violențele. Timpurile

(Continuare în pag. 2-a.)

Mișcările studențimei române.

Răspuns întârziat dlui Dr. Barabás Bela, deputat.

Intâmplarea a făcut să-mi cadă în mână revista ungiurească „Ellenör” No. de Crăciun, și răsfoind-o, m'am oprit la articolul intitulat: „Manifestările studențimei române”. Problema studențească, preocupă multă lume. Mulți dintre cei chemați se grăbesc să-și spună cuvântul binevoitor și mulți dintre cei necheamați își fac morală îmbrăcată în haina sfaturilor prietenești, și te biciuiesc până la sânge, ca apoi imediat să te mângâie. În cazurile de față dl Dr. Barabás Bela, după ce se pune la adăpost, luând drept scut faptul că a fost cândva conducător al studențimei maghiare, infierează prin cuvinte frumoase studențimea română, atrăgându-i atenția asupra faptului, că compromite țara în străinătate.

Il doare faptul, că studenții români manifestă „spărgând geamuri și mesele cafenelelor”. Sunt frumoase sentimentele ce le nutrește pentru studențimea română.

Totuși, ne surprinde faptul că, acum după ce studențimea română ține congresele, cum a fost cel dela Craiova, unde a domnit o ordine exemplară, dându-le Craiovenilor ocazia să aibă 3 zile de sărbătoare națională și înălțare sufletească, apare articolul menționat, care poate își avea rostul acum câțiva ani. Sau, autorul a dorit poate să procure o lectură plăcută cetitorilor în seara de Crăciun? Nu știm! Totuși ne permitem, noi studenții, să cetim printre rândurile scrise în acel articol și să ne întrebăm, care ar fi justificarea articolului de mai sus? Ne permitem această întrebare, deoarece e de notorietate publică faptul, că dacă la 10 Decembrie au fost mici neînțelegeri cu privire la ziarul subversiv „Ellenzék”, apoi toată lumea știe, că studenții au fost instigați prin articolul apărut cu câteva zile înainte în acea gazetă.

Oare era nevoie și de alți instigatori?

Studențimea română a fost, întotdeauna, pulsul de reacțiune a presiunilor de orice natură asupra națiunii noastre. Așa a fost atunci când studenții au semnalat pericolul jidovesc, începând mișcările studențești, cunoscute de toată lumea, și așa este și acum.

De altfel faptul acesta — vorbesc de mișcări — s'a petrecut și în alte țări ale Europei, deci nu este un caz izolat în istoria socială, nu este o scădere care se atribuie numai studențimei române, după cum poate să afirme dl Barabás.

Și ne întrebăm iarăși, oare pericolul care îl vede dsa pentru minoritari este justificat și există în adevăr acest pericol? E adevărat, că studențimea română a luat parte la toate frământările naționale. A știut să manifeste demn și să infiereze acțiunea lui Rothemere, de asemenea a reacționat contra propagandei ma-

Ne-am lămurit.

(Continuare din pag. I-a.)

grele, nevoile multiple ale statului în consolidare reclamă o intensă și încordată muncă constructivă din partea fiecărui cetățean. Ori pentru a putea desfășura această muncă, avem lipsă de pace și liniște.

Dacă țara prin votul ei și-a încrederea, care ne-o acordase, lăsând a înțelege, că dorește realizarea integrală a programului nostru, desigur că dispunând de forțele necesare ne vom achita pe deplin de însărcinarea primită. Iar întru îndeplinirea acestei însărcinări vom merge fără șovăire pe drumul indicat de interesele superioare ale statului, strivind sub călcăile noastre pe toți aceia cari din meschine interese de partid sau personale ne vor împiedeca în drumul nostru.

Țara s'a pronunțat, iar noi ne-am lămurit.

Al. Horga.

ghiare revizioniste, punând bazele „Micii antante studențești”.

Dl deputat ne întreabă dacă ne iubim țara aceasta?!

Da, dle Barabás, ne este dragă această țară, pentru care am suferit destul jug străin, la noi acasă și tocmai acesta este motivul, care mă îndeamnă să vă răspund.

Studențimea română, se afirmă azi, altfel decum scrieți dvoastră. — Muncește. Și muncește serios. Aceasta, pentru că își dă seama de situația grea în care a fost pusă cu mișcările de acum câțiva ani, cari nu au fost altceva, decât rezultatul unor uneltiri politice.

Tineretul universitar de azi, este o generație unică în șirul acelor cari s'au scurs până acum. Pe noi nu ne mulțumește faptul că idealul vechiu — unitatea națională — s'a împlinit, pentru că aceasta, pentru noi, nu este o încheiere ci dimpotrivă, un început. Noi avem un nou ideal, acela de a *domina*. Înțelegem să ne ajungem această țintă prin muncă cinstită, și pașnică, dar pretindem concetățenilor noștri să ne lase în bună pace și să nu ne ațâțe.

Până eri, am fost un popor năcăjit, a cărui poezie a fost elegia, și viața națională un chin și un geamăt, înăbușit în închisorile ungiurești.

Ne-am recăștigat libertatea și azi ne bucurăm de ea.

Nu plătim însă cu aceeași monedă suferințele noastre de ieri, ci dăm libertate tuturor acelor, cari se bucură de ea, ca și noi, în limitele prevăzute în constituția țării noastre. Și ca încheiere îmi permit să vă aduc mulțumiri pentru sfaturile cari ni le dați, dacă sunt sincere.

Dar nu trebuie să se uite nici odată, că orice acțiune, fie cât de ascunsă și subtilă, își are reacțiunea sa. Cu minoritarii noi trăim frățește, dar îi rugăm să-și înfrâneze sentimentul de cupiditate, să judece real asupra felului cum am fost noi tratați în trecut, și de felul cum sunt ei tratați astăzi. — *Atât!*

ONORIU CHERIANU
președ. cerc. studențesc,
Valea-Târnavelor.

Profesii mincinoase.

Chirurgul liberal dr. C. Angheliescu (care n'a tăiat beregeta lui Ionel Brătianu) se știe că a lansat în preajma alegerilor județene sângeroasa formulă a celor „20 de morți”

Acestea profesii, putem afirma acum după alegeri că nu s'au împlinit.

Guvernul a luat serioase măsuri ca liniștea și ordinea să fie asigurată în toată ziua alegerilor în așa măsură în cât oricine ar fi cutezat s'o conturbe să fie imediat pus la punct

Afară de mici incidente inerente orărilor alegeri electorale — regretabile de altfel și acestea — ziua de 5 Februarie a decurs în perfectă liniște. Trebuie subliniat însă cu literile-rușnei că și aceste incidente sunt rodul premeditat al diferiților agenți liberali plătiți cu ziua pentru ca să împlinescă porunca șefilor lor cari aveau nevoie de cel puțin 20 de morți. Chirurgul dr. Angheliescu credea că țara românească e o masă de disecție și de beregate și de școli de cărămidă de cari să dispună după bunul său plac.

Dar cu toată agitația și cu propaganda iresponsabilă a bătașilor liberali, cei 20 de morți n'au putut fi procurați pentru cuțitul de operație al drului Angheliescu.

Țăranul român e mult mai blând și mai bun decât să recurgă la bătaii și incidente sângeroase. Recurge la rezistență și apărare numai când este provocat. Dar provocat n'a fost.

Ziua de 5 Februarie 1930 a însemnat pe lângă 12 Decembrie 1928 a doua mare birnintă a democrației românești, singura formulă de guvernare, potrivită cu firea poporului românesc.

Valeriu V. Pogăceanu.

Alegerile comunale.

FRAȚI SĂTENI!

Să știți un lucru, că de când trăim noi Românii sub stăpânire de stat — acum aleg sătenii români mai întâi liberi și neforțați: căpeteniile lor — în fruntea satelor.

Nici nu băgați destul de seamă ce mare lucru-i acesta.

Cum s'a pus primarul și consiliul sub liberali — prea biue-o știți.

Oameni urgisiți, cari astăzi, când votul e liber — nu capătă nici un vot și stau tupilați în fața mulțimii.

Ii mare lucru fraților — să alegeți liber neforțat de nime.

Un bun — pe care guvernul național-țărănesc, guvernul domnului Iuliu Maniu l-o dat satelor. Onoare și cinste partidului nostru și d-lui care ne-a scăpat din robia liberalilor.

La Voi în sate acum se schimbă guvernul, de aceea bine grijiți pe cine puneți în fruntea satului.

Și apoi noii aleși cari vor fi în fruntea satului din voia voastră a celor mulți — vor trebui să înceapă și ei ca și d. Maniu cu miniștrii la București, să curățească guvernul și să descopere toate blăstămățiile făcute cu bugetul satului, să descopere chitanțele false și banii mâncați pe nedreptul.

Că stăpânii liberali cu slugile lor — primari și consilieri la sate — așa au cheltuit și mâncat bani, ca și când în veci n'ar trebui să dea seamă de ei.

Au gândit — că ne vor cârmui ca pe o turmă necuvântătoare — în vecii vecilor.

Dar, Dumnezeu altfel s'a gândit și acum veți avea noii primari și consilieri aleși — ca să- purecați —

precum se zice pe la noi.

De aceea umblă așa cu graba pe sate, și de aceea umblă cu bani și beuturi după oameni, că li-e groază de ce s'or descoperi pe urma lor.

Fraților săteni! Numai după ce va instăpâni și guvernul nostru (primari și consilieri) în fruntea satelor, numai atunci veți înțelege cu adevărat greutățile, cu care să luptă guvernul din București în frunte cu domnul Maniu.

Că dacă au rămas încurcate treburile în sate după liberali, cu atât sunt mai încurcate ale țării întregi! Dela schimbarea guvernului tot aceea a-ți strigat — să schimbăm primarii și consiliile.

Iată D-zeu a adus ziua.

Guvernul domnului Maniu și al nostru — v'a deslegat mâinile și picioarele — de lanțurile puse pe mâini și picioare de liberali, sunteți liberi.

Pâinea și cuțitul e pe mâna voastră! Folosiți-Vă de ele spre binele Vostru și al țării.

Lăpădați-vă de aceia, cari v'au furat drepturile: aceștia-s liberalii.

Și votați lista partidului național-țărănesc cu semnul „roata”, că aștia v'au dat dreptul să alegeți în sate liber, nestânjeniți de nime!

Cu aceste alegeri libere facem din nou un pas înainte!

Dumnezeu să ne ajute, ca să ne instăpânim partidul nostru pe veci în fruntea satelor și-n fruntea țării.

Partidul acesta e partidul oame-nilor de omenie.

Trăiască Partidul Țăranilor români!

Organizația de Cluj a partidului național-țărănesc.

Cel mai strălucit bal al Ardealului?
Va fi balul „Chemării” din 16
Februarie a. c. în saloanele ho-
telului New-York.

Singurul român!

Dacă vrei să fiți bine și conștiincios servită

PROCURAȚI-VĂ BLĂ-
NURILE NECESARE

la

Blănăria
Vieneză

Cluj, Piața Unirii No. 33

unde este un asortiment bogat de tot felul de mantouri de blană, după cel mai perfect croi și chis, din material de calitate și piei sosite dela Târgul de Mostre din Lipsca. Fiind cumpăratul de blană o chestie de încredere, adresați-vă cu toată încrederea proprietarului

Andrei Fărcaș

care este însuși blănar și singurul român pe piață, garantându-Vă prețuri mai efitine ca orișunde cu 15—20 la sută dela egal la egal și face înlesniri de plată.

Atelierul propriu!

LUCRU SĂLID ȘI CONȘTINCIOS!

MARFĂ DE CALITATE!

Scrisori din Belgia

Sacrificații.

E vorba de o specie de indivizi ce trăiesc răslețiți mai ales prin marile centre industriale europene, indivizi ce au văzut lumina zilei pe plaiurile României, indivizi ce au crescut și s-au adăpat la focul sacru al culturii românești: au gustat din farmecul năntrecut al frumuseților naturale cari sunt așa da numeroase în țara noastră, iar astăzi vagabondează fără nici o țință, fără nici un rost dintr'un oraș în altul constituind în mare parte avalanșa colportorilor de știri rele despre România.

Am întâlnit mulți astfel de scăpați numai în orașul Liège din Belgia, m'am întreținut cu ei, am făcut cele mai minuțioase sondajii pentru a pătrunde taina ce i-au înstrăinat — pe unii poate pentru totdeauna — de țara lor de origine.

Dela unii am aflat ușor misterul, dela alții după ce m'am luptat cu unele greutăți, rezultatul investigațiilor mele au dus în majoritatea cazurilor la aceleași constatări.

Ei nu sunt renegați în adevărata accepțiune a cuvântului ei sunt mai degrabă sacrificați, sunt victimele guvernului liberal care a creat din ei tabăra cu caracter național a dușmanilor de peste granițe.

Sunt fii pierduți ai țării noastre, sunt elementele ce fără voia lor au devenit dușmanii ei. Prin aceasta nu intenționez deloc să le iau apărarea dar sunt condus de principiile morale cari reclamă, „îndreptarea păcatosului nu pedepsirea lui“.

Am întâlnit și Români de aceea cari nu se mai închină lui Dumnezeu ci lui Lenin, ei sunt dușmani pe față a tot ce este românesc și ceea ce mai poți face e ca să le conștii calitatea de Români. Aceasta în asemenea cazuri este măsura cea mai bună, fiindcă dacă bărfelile și campania de denigrare vin spre exemplu dela descendenții lui Arpad, opinia publică mai crede dar' nu tot, când însă ele vin dela așa ziși Români, pericolul este mult mai mare și nu trebuie trecut cu vederea.

De aceea în fața acestor exemplare de Români cei mai mulți din Basarabia, cari sunt vizionarii Sovietelor, nu este nici o speranță de îndreptare ci ceea ce se poate face e numai desmintirea categorică a tuturor minciunilor semănate de ei.

Dar se pune problema victimelor, se pune problema sacrificaților. Și aici nu mai putem rămânea indiferenți. Pentru că, dacă cineva de bună voie sau fiindcă spiritul lui este desvoltat pentru a nega tot ce este românesc, poate fi tratat dintr'un început ca dușman și combătut sau extirpat, pentru categoria celorlalți se impune o altă deslegare.

Am amintit întarea de sacrificați. Da, sacrificați, fiindcă sunt Români cari din cauza că, n'au acceptat să fie slugile guvernărilor de până ieri, n'au voit să se pună în slujba minciunii și a desfrăului; au fost înlăturați din slujbele pe cari le ocupau, iar în desgustul ce le-a înegrit sufletul au luat calea nedefinită și fără țință spre necunoscut pentru a putea trăi omenește.

Iată roadele guvernărilor din trecut! Veniți voi patroni ai minciunii și ai desfrăului, veniți și anchetați pe Români de peste hotare, pentru a vă convinge pe deplin drept cine sunteți luați.

Dacă strigătele milioanele de glasuri din țară nu sunt suficiente pentru a vă convinge că locul ce vă este rezervat sunt pușcăriile, veniți și ascultați și glasul Românilor de peste hotare.

La mizeria ce ați adus peste capul bieteii țări se mai adaugă și alte fapte cari nu fac decât să vă agraveze situația.

Plecați-vă nerușinatele fețe și urmând calea păcatosului așteptați să vină ceasul pocăinței.

Adânciți-vă'n tăcere și sub povara strivitoare a milioanele de nelegiuiri ce vă apasă fără milă conștiința, rămâneți deapururi robii ei căci numai așa vă șade bine.

Cei ce astăzi rătăcesc prin țări îndepărtate, ceice au fost îndepărtați dela sânul patriei prin cele mai samavolnice măsuri ale oligarhiei liberale își spun cuvântul lor apăsător: să se deschidă larg porțile pușcăriilor și în besna și adâncul lor vinovații să-și ispășească păcatele!

Aurel Vasiliu.

„Când eram noi!...“

Dom' Radu Cartof, cetățean vechiu și „liberal“ convins, era un fruntaș al partidului; și avea chiar vaza datorită unei descendențe nobile. La momente și situații potrivite, susținea, că dsa își poate urmări galeria strămoșilor, până la acel Radu „Rasna-Glava“, ceea ce în limba noastră de astăzi stabilită de Academie, se zice „Cap-sec“, fost domnitor câteva ore prin Muntenia. Așa zic cel puțin, cronicarii. Scurt și bine deci, Nea Radu — cum îi ziceau contemporanii — se simțea chemat din fragedă tinerețe, pentru fapte mari, despre cari să vorbească nepoți, strănepoți, în fine să-i zicem literar; posteritatea.

Un statistician pedant ar împărți aceste fapte, — constituind concepția de o viață întreagă a lui Nea Radu — în două categorii mari: întâia, afirmarea pe teren politic, — sub marea umbra a flămurei liberale, — iar a doua, conservarea familiei Cartof și creșterea tinerei generații, bineînțeles tot în spiritul ideal „liberal“.

Și iată că azi, dom Radu privește asupra primei părți, a programului vieții dsale, deja împlinite; având un trecut politic din cele mai frumoase. De vreo două ori era să fie ales „di-potat“, și numai numărul prea restrâns al mandatelor l'a împiedecat la acestea.

Partea doua și cea mai grea, abia acum avrea să înceapă. Și aceasta era, — cum am arătat și mai sus — continuarea și transplantarea tradiției politice și familiare, viitoarei, sau acum deja actualei generații Cartof. Și această generație, era încarnată, în persoana junelui Cicerone Cartof, unicul fiu al lui dom Radu și purtând numele anticului orator, tocmai cu tendința de a ului cândva, până și pereții Parlamentului cu retorica sa. Că tinerul Cicerone gângărea puțin, aceasta nu constituie în ochii dlui Radu nici o piedecă pentru afirmarea băiatului, doar se știe că și marele Demostene a fost gângav. Așa susțin cel puțin gurile rele ale contemporanilor.

Intrarea Cartofului în partid, se făcu deci cu tot fastul cuvenit tocmai în prajma unor nui alegeri, și tătânele Cartof, își dădu binecuvântarea junelui aspirant la un mandat. După câteva zile se lămuriră afacerile: partidul primi un număr de voturi atât de minuscul, că fu nevoie de bunăvoința reporterilor, pentru al rotunji la o formă mai orobilă, care să evite batjocura țării întregi.

„Văzând această derută, junele Cicerone cu sufletul chinat de indoilele caracteristice tinereții și cu candoarea unu începător își întrebă tătânele încărut în „cinste“ liberală: „Tă-tă-tăticule trebuia să-să fie to-totuș ceva greșală în po-politica noastră?“...

„Nu băete nu politica noastră e greșită — zise dom Radu Cartof resemnat — greșeala, că nu se mai face politica noastră. Fiindcă vezi tu, când eram noi, cetățeanul trebuia să voteze înțelegi tu, fiindcă de nu vota, îl convingea jandarmul. Și dacă cetățeanul nici atunci nu vota, se bătea la el puțin. Și când eram noi, și voturile nu erau — deajuns, șs'au furatără urnele pe alocuri. Și vineau voturile. Vezi Ciceruț iată asta e politica“.

„Ehee! Când eram noi băețășule!“

Viena, Ianuarie 1930.

Bandu Horațiu.

Alegerile județene.

Alegerile județene s'au efectuat potrivit normelor noiei reforme administrative. Rezultatul acestor alegeri este un nou succes al guvernului și poate fi socotit ca o mare izbândă a spiritului nou împotriva lumei vechi.

Aceste alegeri au fost așteptate cu multă impaciență de liberali și averescani. Ei voiau să vadă dacă d-nul Maniu mai are popularitatea necesară pentru a putea guvernă.

Alegerile județene au fost o nouă consultare a țării. Ele au constituit o încercare pentru guvernul d-lui Maniu. Guvernul actual a făcut de când este la cârmă o mulțime de reforme. Liberalii au fost curioși să vadă dacă poporul se solidarizează cu guvernul și cu opera lui. Această solidarizare s'a făcut.

Partidul național-tărănesc nu a voit să dea un caracter politic acestor alegeri. Ele au fost politicizate de partidul liberal și averescan. Aceste două partide, zise de guvernământ, au voit să dovedească rădăcinile ce le au în masele populare. Au dovedit însă altceva. Incapacitatea lor de a câștiga masele populare. Profetețiile rostite cu atâta siguranță de partidul liberal, nu au fost nici de data asta ratificate de realitate.

Si vedem acum care a fost interesul partidului liberal în aceste alegeri și care a fost al național-tărăniștilor.

Interesul liberal era, să ducă o luptă teribilă, să agite, să aște, să provoace

scandaluri, pentru a-și putea justifica înfrângerea.

Partidul național-tărănesc a fost sigur de succes și prin urmare interesul său nu era să provoace dezordini și agitații. Dacă ar fi făcut acest lucru, succesul îi era diminuat.

Un fapt interesant ce trebuie remarcat, e lipsa jandarmilor din propaganda electorală și dela alegeri. Jandarmul n'a mai interzis întrunirile opoziției și n'a mai arestat pe adversarii guvernului. S'a lăsat cea mai impecabilă libertate de conștiință. „Alegeri fără jandarmi“ deci. Este un fapt semnificativ.

Liberalii au susținut că legea administrativă nu e în asentimentul alegătorilor. Corpul electoral a fost chemat să se pronunțe. Votul corpului electoral a ratificat reforma administrativă și pe lângă aceasta s'a dovedit încă odată încrederea în partidul național-tărănesc, care a pus bazele unei noi vieți în țară. Liberalii însă nu se pot împăca de loc cu realitatea mării popularități a guvernului.

Partidul național-tărănesc având rădăcinile înfipte adânc în conștiința cetățenească, este îndreptățit a-și continua opera de salvare a țării.

Soarele politic, a celorlate partide, care se pretind de guvernământ, a apus. Conștiința cetățenească le-a dat o nouă lovitură „de grație“.

Faina L. Felix.

Inlături!..

Cu prilejul oricărei manifestații național-tărăniștilor, poporul aleargă, în valuri, să demonstreze acelora ce nu și-au scos încă bârna ignoranței din ochi, un singur lucru: *credința nestirbită în acei pe cari i-a chemat, atunci când împrejurările au cerut-o, să-i conducă destinele.* Și oamenii și-aduc, cu gând curat, de-acasă, tot ce au mai sfânt: *credința.*

Și-o aduc prin os acelora, ce i-au scos din balta în care fuseseră svărliti de uzurpătorii banului public. Era firesc ca partidul național-tărănesc, având rădăcinile adânc înfipte în marile mase țărănești, bazat pe cea mai autentică doctrină democratică, să-și mențină popularitatea și'n mijlocul sudalmelor — singura armă utilizată de cei neputincioși — svărlite cu o condamnabilă lipsă de bun simț, din cotidianele înregimentate în planurile partidului liberal.

Tărănimea nu-i antrenată în tragerea sforilor și'n frământarea intrigilor, calități incontestabile și atât de caracteristice partidului liberal. Tărăniștii nu știu să mintă și nu se lasă ademeniți de glasul satanic, al acelora ce le-au nimicit, tot ce-au agonisit, în greul chinurilor. Tărăniștii nu pot fi — prin urmare — instrumente ale acelora cari n'au decât un singur scop: *să-i înșele.*

Manifestațiile populare, în favoarea partidului național-tărănesc, nu sunt simple adunături de mercenari politici, cum se obișnuiesc în analele partidului liberal. Nu. Ele sunt însăși expresia sentimentului de solidaritate, care a cimentat flancurile național-tărăniștilor, stabilindu-le o coeziune indestructibilă. Poporul vorbește în manifestații și'n vorba lui se simte cea mai caldă dragoste. față de acei, ce i-au condus destinele și i-au călăuzit pașii, pe drumul sigur, atunci când s'a oprit, desorientat, la răscrucele vieții noastre de stat. Dar în același timp, din vorba lui, s'a desp ins cel mai crunt blestem la adresa acelora, ce-au împins țara la marginea prăpastiei. Rânile sângerează încă și glasul chinurilor își țipă suferința.

Țara nu poate uita pe aceia ce i-au distrus toate forțele, nimicind, cu un vandalism medieval, încrederea țărânului în viitorul ogoarelor sale.

Naționalismul pur — cărămida de bază a fiecărei națiuni ce se găsește într'un stadiu de civilizație, mai mult sau mai puțin avansat, presupune, mai întâiu de toate, fapte naționale concrete și nu vorbe goale, ca acelea ce se degajă din atmosfera cotidianelor liberale. Invențiile ce izvorăsc din sdruncinatul sistem cerebral al partidului liberal, având drept scop ultim comp ecta sdruncinare și desorientare a masselor, nu pot decât — în cel mai fericit caz — să provoace un ușor surâs de compătămire. Și mai ales, ce vor acei cari protestează contra celui mai legal regim, din câte s'au perindat la cârmă țării?

Azi țara nu mai are nevoie de otrava reclamelor liberale și nici de fapte patriotice trâmbițate din surle false, fapte, cari au dispărut penru cel mai simplu motiv posibil: *pentru că n'au existat.* Țara se reface și are nevoie de armonie. Or, singurul partid indicat și capabil s'o conducă, e partidul național-tărănesc. E vremea ca partidul formulei „Prin noi înși-ne“ să rev'nă la realitate. Ion I. C. Brătianu e mort azi și moartea lui, a pus punct agoniei pe care el a prelungit-o, datorită indiscutabilei lui personalități politice. Vremea s'a scurs și locul lui a rămas mereu vacant.

A doua venire e o chestie de timp... Și-acei ce nu vor s'aștepte, n'au decât o singură perspectivă: *scrâșnirea dinților.* Și până atunci, partidul național-tărănesc, se cimentează, cu o iuteală vertiginoasă. Poporul vorbește arareori. Dar atunci când vorbește, glasul vremii se contopește în sinceritatea vorbelor lui. Azi, țara salută, în guvernarea național-tărăniștilor, o nouă cărămidă de bază, a mării clădiri: *România de Măine.* Poporul vorbește azi și strigă partidului liberal, în însăși glasul vremii, un puternic: *Inlături!*

M rcea Șoimaru

„Chemarea“ — organizația tineretului național-tărăniștilor din Ardeal, Banat și Bucovina, va aranja pe ziua de 16 Febr. a. c. la orele 10 seara obicinuitul BAL al CHEMĂRII în sa-loanele restaurantului „New-York“ din Cluj, sub înaltul patronaj al

Doamnei Elena Dr. Alexandru Vaida-Voevod și al D. Iuliu Maniu președintele partidului național-tărănesc.

SĂPTĂMÂNA POLITICĂ.

Alegerile județene s'au terminat. Succesul reputat de partidul național-țărănesc este dășăvârșit. Partidul liberal înfățișează numai o infimă parte de voturi față de voturile obținute de național-țărăniști. Liberalii au procedat în aceste alegeri exact așa cum procedau când erau la guvern numai urnele nu le-au putut fura. Au provocat, au săvârșit banditisme. Victimele cele mai multe sunt naț. țărăniști. Superioritatea liberalilor în mânăuirea revolverelor nu se poate contesta.

D-nul Stelian Popescu, directorul ziarului „Universul” și fost ministru al justiției s'a ridicat împotriva votului universal. D-sa spune că un asemenea vot nu era încă necesar pentru „nația noastră incultă” și dacă era necesar, trebuia acordat numai „unor oameni geniali”. Presa întreagă se'nțelege s'a ridicat împotriva d-lui director.

Planul Yonug a fost adoptat de consiliul suprem al Reich-ului cu 48 voturi contra 6. S'a făcut deci primul pas pentru realizarea efectivă a planului Yonug.

Zilele trecute s'a deschis conferința din Paris. Acestei conferințe îi revine sarcina să pună în concordanță eventualele contradicții, cari s'ar fi putut strecura la Haga. Aceasta conferință nu va dura însă mult.

În luna Martie Ministerului agriculturii a hotărât să facă recensământul agricol. Acest recensământ nu urmărește nici un scop fiscal Urmărește numai cunoașterea situației actuale a agriculturii noastre. Informațiile de care e nevoie vor fi adunate de primari și notari.

Partidul liberal a adresat zilele trecute un nou protest la Regență prin trei membri ai partidului și nu prin d-nul V. Brătianu. „Șefu” n'a vot să se ducă la Regență fiindcă e supărat pe factorul constituțional. E supărat fiindcă guvernarea d-lui Maniu nu are un termen fix.

O comisiune de specialiști au întocmit definitiv proiectul de lege a construcțiilor de locuințe ieftine. Diferite asociații, persoane și instituții și-au făcut obiecțiunile lor. Toate acestea s'au pronunțat în favoarea proiectului. Este cea mai bună lege de construcții făcută în țară.

f. l. f.

Când? Unde? Până când?

— Când?
— În 16 Februarie începând cu orele zece seara.
— Unde?
— În saloanele dela „New-York” din Cluj.
— Până când?
— Până 'n zori de zi se va dansa și petrece. Ca 'ntotdeauna la balurile „Chemării”.

Abonații „Chemării” sunt rugați a plăti costul abonamentului, fără a face dificultăți, trimisului nostru, care va elibera în schimb cuvenita chitanță. Administrația.

Oameni de idei și oameni de execuție.

— De marginea biruinței dela Haga. —

Masele poporului unui stat, în valorile lor de continuă tendință de dezvoltare, ascund nebanuite forțe de talente și genii, ale căror deslănțuire va aduce țării foloase reale numai atunci, dacă aceasta va fi promovată de coeficienți de competențe regeneratoare, îmbrățișând cu elan și cele mai elementare interese ale națiunii, din care fac parte. Iar, când între acești factori promotori, se ivesc și capacități fervente, e cu neputință, să nu se potențeze prosperarea unei țări, ori să nu i-se precipiteze aspirațiile urmărite.

Ce anume concluzii se desprind din acest bagaj de afirmări?: că există „oameni de idei” și „oameni de execuție”; că cei dintâi, au darul inventării, a conceperii, iar cei din urmă, sunt blagosloviți cu o constanță uimitoare, de a duce la bun sfârșit, de a perfecționa ceea ce au conceput alții, săvârșind astfel fapte model, care-și vor rezerva loc în paginile istoriei...

Marile evenimente dela Haga, unde pe lângă întreg fastul gălăgios, s'au dat și bătălii înverșunate de argumentări, atât pe tărâmul reparațiilor orientale, cât și pe acela al chestiunii optanților, sunt roadele abundente ale unui aparat complex de idei, ai cărui manipulanți titanici, au conlucrat într-o armonioasă înțelegere pentru aplicarea lui împotriva lavinei de asalturi... Și nu fără izbândă! Căci în toilul desbaterilor crâncene, cari se încrușeau dârz la masa verde — din cremenele dreptății noastre, scăpărau puzderii de scânteie vestitoare a succeselor enorme, ce aveau să înveselească toată suflarea românească: la un moment dat, dumbrava paratrăsnetelor, fixate pe cetatea cocoțată a propagandei unui deceniu, s'a despădurit în fața fulgerelor dlor

Mironescu și Titulescu.

Nu fu mai mic, nici sgomotul surpării zidurilor, văduvite de paratonerele rezervatoare, deasupra ruinelor cărora se ivi ochiul păzitor de foc al dlui Iuliu Maniu, puternica pârghie a destinului țării...

Oameni de idei și oameni de execuție! Unii lansează inițiativa, iar alții o desvoltă, continuând-o din răputeri, până la triumf. Diplomații noștri de primul plan, tenace și neobosiți, au știut cum să țină piept tuturor barierelor insurmenabile, ce li s'au ridicat nerușinat în cale de paroxismul nesățioșilor Budapestei, pe de o parte, înaintea Consiliului Ligii Națiunilor, pe de alta, înaintea forului internațional din Haga, obținând din punctele de vedere pe cari le susțineau, un palpabil câștig de cauză, spulberând orice obsesii ce li s'ar fi rostogolit la picioare în această fază de ingenunchiare a îndârjitului conte Bethlen.

Iscușiții noștri bărbați, nu se puteau opri însă aci. Principiile lor, acceptate de puternicii Europei, mai lăsară încă ceva de dorit: felul cum ele vor fi aplicate, adică baza lor de rezolvare, care și-a găsit neclintita justificare în „ideea fondului comun” al dlui Iuliu Maniu.

Acest mod ingenios de lichidare, despre care nu s'a pomenit, poate, numai în trecut, îi rezervă marelui premier cu vârf și îndesat magiul tuturor acelora, cari îi cunosc spiritul veșnic încordat pentru menținerea unității intangibile a patriei și pentru binele Neamului său, surmenat de uzurpatoarea guvernare liberală, fără să cutezăm a contesta partea de leu ce au avut-o sărbătorii noștri diplomați la încheierea împăciuirii dela Haga.

OCTAVIAN ȘIREAGU.

Graiul anonimilor.

S'au pronunțat din nou urnele, cu un singur fund, așa cum le prevede legea. Din ele a fășnit acelaș graiu dulce al anonimilor, veșnic ațiați după dreptate. Mulțimea stă sentinelă credincioasă, ca și altă dată, la poarta partidului național-țărănesc, căruia îi reînnoiește increderea, de câte ori se ivește ocazia.

Impresiile câștigate la o secție de votare, sunt impresii ce pot fi generalizate; doar acelaș sentiment pulsează în inima tuturor alegătorilor. Nu contest, există și excepții. Unde s'a pomenit „pădure fără uscături”, sau „grâu fără neghină”?

În dimineața zilei mult așteptate, în care urma să se dovedească tendința poporului întru distrugerea tiraniei locale, — celei centrale făcându-i-se mai demult loc în cimitirul păcatelor politice —, mă aflam în com. Mănăstireni. Șiruri lungi de alegători, cu surâsul pe buze, se revărsau spre localul de votare. În inima lor, de țărani conștiincioși, o singură pornire dădea ritmul optimismului. Datoria de a merge, până la sfârșit, pe acelaș drum al îndreptării vieții, în toate aspectele ei, croit de bărbați cu mintea curată, buni la suflet.

Prin fața urnelor s'au strecurat, tineri, bătrâni, femei, oameni de toate categoriile sociale, spre a-și spune cuvântul asupra capacității candidaților de a-și asuma greul unei cinstite gospodării județene. Majoritatea electorilor nu ezitau să-și manifeste și în public preferințele. Erau veseli, căci șiau că votul lor e liber și nu va fi schimbat. Iar, când vreun cetățean, predând bu-

letinul stampilat, trăda o oarecare frică, prin nimic justificată, pe față i se putea citi că-i adept al doctrinei politicianilor acăpărători de sentimente, cu ajutorul banului și al promisiunilor iluzorii. Eretici sunt pretudindenii, ca o notă caracteristică a luptelor pentru principii. Tabăra ereticilor însă, niciodată nu va fi dătătoare de ton.

Seara, legitimă curiozitate de a afla proporția numerelor. Președintele secției de votare citește: lista Nr. 3, încă unul, lista Nr. 2, apoi lista Nr. 1, și mai departe, în coloana rezervată spre a fi însemnate voturile date guvernului, se'nșiruie, cu nemiluita, liniuțele, biruința sincerității asupra demagogiei politice de eri. În timpul citirii voturilor, un liberal, delegatul partidului scos din circulație, dădea semne de neliniște. Dureroasă înfrângere pentru cei conduși de conștiința buzunarului, clipe de sărbătoare pentru poporul ce așteaptă să trăiască după cum merită.

Graiul anonimilor, acelaș grai cristalin, care a conservat perpetuarea neamului, cu strălucite perspective în viitor.

După încheierea operațiunilor de votare, spontan, m'am ales cu o frumoasă satisfacție, ce o împărtășesc și altora. Mi-am adus aminte de alegerile din 1922, când urnele, cu două funduri, au dat rezultatele cunoscute. Sunt satisfăcut că, după opt ani, am ajuns să asist la o alegere fără surprize, datorită anonimilor conștiincioși de menirea lor.

Fraților, vă mulțumesc că mi-ați procurat această plăcută satisfacție.

D. Ciobănaș.

LOTERIA SANATOR pentru construirea unui Sanatoriu pentru Tuberculoși la Cluj.

Tragerea irevocabilă la 26 Februarie 1930.

Ofereă câștigătorilor premii în numerar și în natură. în valoare de Lei 8.725.000

consistând din:

4 automobile de lux	800.000
4 tr. ctoare	1.205.000
1 car nou cu 4 bol.	70.000
1 trăsura nouă	
cu 2 cal . . .	50.000
10 vaci cu 1 pte .	100.000
și 48.037 câștiguri	
în numerar . . .	6.500.000
în total	8.725.000

Și toate aceste numal pentru 100 Lei.

Cumpărați bilete de-ale Loteriei Sanatorului de Tuberculoși, autorizată de Onor. Minister de Interne No. 1478 și 4952 A 1929.

Tragerea sub controlul autorităților și a unei comisiuni compuse din publicul cumpărător de bilete. — Fiecare al 4-lea bilet câștigă. — Cumpărând biletele Loteriei Sanator ajutați pe Tuberculoși.

COMITETUL DE ORGANIZARE LOTERIA SANATOR CLUJ, STR. REGINA MARIA 34

În alegerile județene din Ardeal și Banat n'a ieșit nici un consilier liberal, s'u averescan. Ca să se știe!

Scrisori dela Redacție.

Rubrică permanentă condusă de redactorul nostru special Tutankamen.

DI Nerăbdare. — Vine vremea la toate. Vezi abia șapte zile ne mai despart de baful mult așteptat de Ardealul întreg, de baful „Chemării”. Dar să fi sigur că nerăbdarea d-tale va fi răsplătită din belșug.

Fițiica liberală Cluj. Ați uitat din seria jertfelor voastre electorale să amintiți că cu ocazia alegerilor a mai fost turtit de un automobil și un câine. Cum nu se știe nimic al cui a fost automobilul, și cine-l conducea, era logic să scrieți că... guvernamentali. Pe urmă acum șapte ani a înghețat pe șosea un om beat, din cauza naționaliștilor... căci acestea au avut atunci o splendidă victorie iar cel înghețat s'a îmbătat de năcaz, fiind liberal. Apoi a mai murit a-

cum un an un om tot din cauza naționaliștilor, și anume așa că a delapidat și ajungând în temniță a murit. Era liberal și nu l'ați amintit ca victimă a alegerilor. Ce înseamnă neglijența aceasta de a retăcea cele mai impresionante cazuri ca celea de sus? Ori că... Ori că...

Redactor responsabil:

Dr. A. T. MUREȘAN